స్పందన

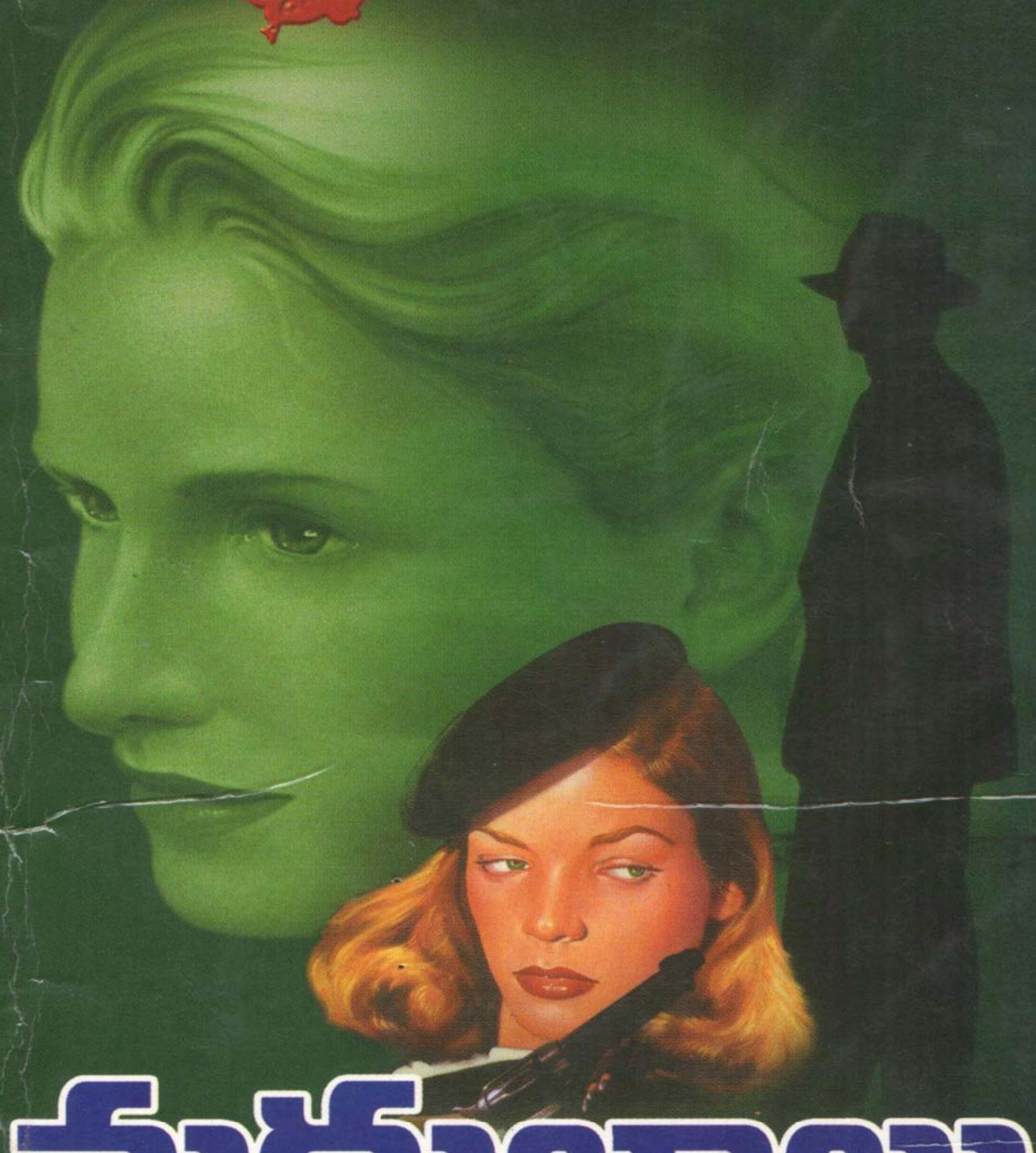

మధుబాబు

స్పందన

మధుబాబు

Kinige

Spandana
(Direct Novel)
By :
Madhu Baabu

Published by :
SATYAVANI PUBLICATIONS
Machavaram,
Vijayawada - 520 004.
Ph : 0866 - 2438659

This book is digitized and brought to you by KINIGE

© Author

© Madhu Baabu

This digital book is published by -

కినిగె డిజిటల్ టెక్నాలజీస్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్.

సర్వ హక్కులూ రక్షించబడ్డాయి.

All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author. Violators risk criminal prosecution, imprisonment and or severe penalties.

స్పందన

అడ్డు వచ్చిన ఒక కూరగాయల బండిని తప్పించుకోబోయి తల్లక్రిందులైనాడు బాబూలాల్. తల పేవ్‌మెంట్‌కి పొడుచుకోవటంతో బాధగా అరిచి కనులు తేలవేశాడు.

గొల్లున అరిచారు అతన్ని తరుముకు వస్తున్న జనం.

"పట్టుకోండి... ఆ చోర్ బద్మాష్‌ని పట్టుకోండి...." అని కేకలు పెడుతూ మరింత వేగంగా ముందుకు వచ్చారు.

బాబూలాల్ ఎవరో కూరగాయల బండి యజమానికి బాగా తెలుసు. అతను చేస్తూ వుండే దందా ఎటువంటిదో, అంతమంది జనం అతన్ని ఎందుకు తరుముకొస్తున్నారో తెలుసు.

వారందరూ చూస్తూ వుండగా బాబూలాల్‌కి చేయి అందిస్తే తను కూడా ఇబ్బందుల పాలవటం తప్పనిసరి అని గ్రహించి శిలా విగ్రహంలా బిగుసుకుపోయాడతను. ఉన్నచోటి నుంచి ఒక్క అంగుళం కూడా కదలకుండా గుడ్లు మిటకరించి చూశాడు.

"పట్టుకో... పడిపోయిన ఆ దొంగ రాస్కెల్‌ని గట్టిగా పట్టుకో...." అంటూ అతన్ని ఉద్దేశించి గొంతు చించుకొని అరిచాడు జనం ముందు భాగంలో పరుగులు తీస్తున్న పోలీస్ కానిస్టేబిల్.

ఆ అరుపును వినేసరికి మరింతగా కుచించుకుపోయాడు కూరగాయల బండి యజమాని.

“పడక పడక నా బండి దగ్గిరే పడిపోవాలా? పడటానికి ఇంకో చోటు ఈ పట్టణంలో నీకు కనిపించలేదా?” పడినచోటినుంచి కదలకుండా అలాగే వుండిపోయిన బాబూలాల్‌తో అన్నాడతను.

ఆ మాటలతో తెలివి తెచ్చుకున్నాడు బాబూలాల్. తనను ఆవరించుకున్న బలహీనతను దూరం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ లేచి నిలబడ్డాడు.

“పట్టుకోమని చెపుతుంటే నీకు వినబడటం లేదా? పట్టుకోరా... ఆ చోర్ బద్మాష్‌ని గట్టిగా పట్టుకో...” అది చూసి మరింత బిగ్గిరగా కేక పెట్టాడు జనాన్ని లీడ్ చేస్తున్న కానిస్టేబిల్.

పట్టుకోవటానికి శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నించాడు కూరగాయల బండి యజమాని. బాబూలాల్ దారికి అడ్డుగా నిలబడి చేతుల్ని వెడంగా జాపాడు.

“కూరగాయల్ని తూచే తరాజు క్రింద మట్టి ముద్దల్ని అంటించటం, తరాజు తాళ్ళను మెలిపెట్టి తూకంలో మోసం చేయటం తప్ప నీకు ఇంకేమీ తెలియదు. చేతులు వెడంగా జాస్తే పారిపోయే దొంగ ఆగిపోతాడా? మీద పడి గట్టిగా పట్టుకోవాలిబే.... అవసరం అయితే నాలుగు తన్నటానికి, తన్నించుకోవటానికి సిద్ధపడాలి.....” అంటూ పిడికిలి బిగించి గాలిలోకి ఎత్తాడు బాబూలాల్.

ఆ పిడికిలి ఎటువంటి పవర్ వుంటుందో బండి యజమానికి బాగా తెలుసు. కనులు చిట్లించి, పెదవులు బిగించి అతను ఆ పిడికిలిని ముందుకు విసరటం అంటూ జరిగితే, ముక్కు ముఖం ఏకమై తను వెనక్కి విరుచుకు పడిపోవటం గారెంటీ అని కూడా తెలుసు.

ఆ పని జరక్కముందే ఆకాశం బ్రద్దలైపోయేటట్లు అరిచి, తనంతట తానే క్రింద పడిపోయాడతను. ముఖాన్ని చేతులతో కప్పుకుని గిలగిలా కొట్టుకున్నాడు.

అతని నటనా చాతుర్యానికి ఆశ్చర్యపడుతూ, అక్కడే నిలబడితే ఆ తరువాత అక్కడికి వచ్చిన జనం తనచేత అటువంటి పనే చేయిస్తారని గ్రహించి, అతని మీదుగా అవతలికి జంప్ చేశాడు బాబూలాల్. పాతిక అడుగుల దూరంలో కనిపించిన ఒక సందులోకి జొరపడి, వెనుక వస్తున్న గుంపుకు స్లిప్ ఇచ్చేందుకు చూశాడు.

“ఆరు నూరయినా సరే వాడిని వదిలిపెట్టకూడదు. వాడు సందును దాటి దూరంగా వెళ్ళిపోకముందే పట్టుకోవాలి... పరిగెత్తండి... పరిగెత్తండి” అని తనతో వున్న పౌరుల్ని హెచ్చరిస్తూ తను కూడా సందులోకి అడుగు పెట్టాడు కానిస్టేబిల్.

అడ్డం రాబోయిన ఒకరిద్దరు పౌరుల్ని పిడికిళ్ళతో బెదిరించి సూటిగా ముందుకే పోయాడు బాబూలాల్. సందుకు అడ్డంగా ప్రవహిస్తున్న ఒక మురికి కాలువను అధిగమించ బోతుండగా ముఖం చాటువేసింది అతని అదృష్టదేవత.

అంతవరకూ ఆ కాలువ ప్రక్కనే వున్న ఒక చెట్టుక్రింద హాయిగా నిద్రపోతున్నది ఒక పెద్ద ఊరకుక్క. అకస్మాత్తుగా కాలువ దగ్గిర ప్రత్యక్షం అయిన

పర్సనాలిటీని చూసి అదిరిపడింది. ఆ ఖంగారులో అవతలికి పారిపోవటం కుదరక మీదికి ఎగబడింది.

లాగిపెట్టి నడుము మీద తన్నాలని అనుకున్నాడు బాబూలాల్. పెద్దగా అరిచి భయపెట్టాలని కూడా చూశాడు.

ఆ రెండు పనుల్లో ఒక్కటి కూడా అతను చేయకముందే చురకత్తుల వంటి కోరలు బయటికి కనపడేలా నోటిని తెరిచి అతని ఎడమ కాలిని పట్టుకున్నదా శునకం.

తల్లక్రిందులుగా మురుగు కాలువలో పడబోయి, ఎంతో ప్రయత్నం మీద నిలదొక్కుకున్నాడు బాబూలాల్. ప్రక్కకు వంగి దాని నడుము మీద బలంగా చరిచాడు.

కాలిని వదిలేసిందా శునకం. భీకరంగా అరుస్తూ అవతలికి పారిపోయింది.

ఇంకోసారి మీదికి ఎగబడి రెండో కాలిని కూడా పట్టుకోనందుకు అమితంగా సంతోషిస్తూ ముందుకు పోబోయిన బాబూలాల్‌కి రెండు క్షణాల తరువాత గాని అర్థం కాలేదు. తన కొంప కొల్లేరయిన సంగతి.

పాదం యొక్క కదలికల్ని కనిపెట్టుకొని వుండే కండరాన్ని గాయపరిచిందా గ్రామసింహం. ఎర్రటి రక్తం ధారలు ధారలుగా క్రిందికి జారుతోంది. కాలు కదిలిస్తే చాలు. కత్తులు పెట్టి చీరినట్లు ఎగసుకు వస్తోంది దారుణమైన బాధ!

ఆ ప్రమాదమే మరెప్పుడయినా ఎదురుపడి వుంటే అక్కడికక్కడ ఆగిపోయి వుండేవాడతను. ఆ చుట్టపట్ల నివశించే వాళ్ళందర్నీ పోగుచేసేవాడు. ఆ కుక్క ఎవరిదో తెలుసుకొని, వాళ్ళని నోటికి వచ్చినట్లు తిట్టి పోసేవాడు. వాళ్ళ ఖర్చుతోనే డాక్టర్ దగ్గిరికి పోయి వైద్యం చేయించుకునేవాడు. అవకాశం లేదిప్పుడు అలా చేయటానికి. ఏమాత్రం ఆలస్యం అయినా బ్రహ్మరాక్షసుడి మాదిరి వచ్చేస్తాడు జనాన్ని లీడ్‌చేసి తీసుకొస్తున్న కానిస్టేబిల్. మక్కెలు విరగదీసి స్టేషన్‌కి లాక్కుపోతాడు.

కుక్క కరవటం వల్ల గాయపడింది ఇప్పుడు ఎడమ పాదం ఒక్కటే. కానిస్టేబిల్ వెంట స్టేషన్‌కి పోవటం అంటూ జరిగితే ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోతుంది రెండో పాదం కూడా.

పాదాన్ని పట్టి పట్టి వేస్తున్న బాబూలాల్‌ని చూడగానే జరిగింది ఏమిటో గ్రహించాడు వెనుకగా వస్తున్న కానిస్టేబిల్.

‘‘వాడి పని అయిపోయింది. గట్టిగా పరిగెత్తితే పట్టుబడిపోవటం గారెంటీ... పరిగెత్తండి.... గట్టిగా పరిగెత్తండి’’ అని అందర్నీ హుషార్ చేస్తూ ముందుకు దూసుకు వచ్చాడు.

విల్ పవర్‌నంతా కూడ గట్టుకొని ఇంకా వేగంగా పరిగెత్తటానికి ప్రయత్నించాడు బాబూలాల్. పాతిక అడుగుల దూరం కూడా పోకముందే ఇంకోసారి ముఖం చాటుచేసుకున్నది అతని అదృష్టదేవత.

వెనుకా ముందూ చూసుకోకుండా పరుగు తీయటానికి ట్రై చేయటంలో ఒక మెరక ప్రదేశం మీద మెలికపడింది అతని ఎడమ పాదం.

బాలెన్స్ నిలుపుకోవటం చేతకాక బోర్లా పడిపోయాడతను. క్రింద పడగానే లేచి నిలబడటానికి ప్రయత్నించాడు గాని, ఫలితం లేకపోయింది.

వేట కుక్కల మాదిరి వచ్చి అతన్ని చుట్టుముట్టారు జనం.

"కొట్టండి... నడుములు జారిపోయేటట్లు కొట్టండి....." అని ఒకరినొకరు హెచ్చరించుకుంటూ ఫుట్‌బాల్ ఆడటం మొదలుపెట్టారు.

క్షణాలమీద చినిగి పేలికలైపోయాయి బాబూలాల్ దుస్తులు. పెదవులు చిట్లి భయంకరంగా వాచిపోయాయి. బొట్లుబొట్లుగా జారి గుండెలమీద పడసాగింది ఎర్రటి రక్తం నాశికా రంధ్రాలలో నుంచి.

ఏదో ఒకటి చేసి ఆ దెబ్బల నుంచి తప్పించుకోలేకపోతే. ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోవటం గారెంటీ అని అర్థమై, గావుకేకలు పెట్టాడు బాబూలాల్. ఫిట్స్ వచ్చినట్లు ఎగిరెగిరి పడ్డాడు.

పడి... పడి... తల వాల్చేశాడు వున్నట్లుండి.

"వీడు సామాన్యుడు కాదు... నెంబర్ వన్ కేడి... గుండెలు తీసిన బంటు... ఉత్తుత్తి దెబ్బలు వీడిని ఏమి చేయలేవు. వేయండి... ఇంకో నాలుగు వేయండి...." అంటూ మరో నాలుగు దెబ్బలు వేసిన తరువాత వచ్చేసింది అనుమానం పోలీస్ కానిస్టేబిల్‌కి.

"నీళ్ళు తీసుకురండి... నీళ్ళు తెచ్చి ముఖంమీద జల్లండి..." అని చుట్టూ వున్న వారిని హెచ్చరించి నీటి కోసం తరిమాడు.

తలా ఒక ప్రక్కకు పరిగెత్తారు కొంతమంది జనం. ఆ చుట్టపట్ల వుండే వారిని బ్రతిమాలుకొని నాలుగు పాత్రలనిండా తీసుకు వచ్చారు నీటిని.

ఒక పాత్రలోని నీటిని బాబూలాల్ ముఖంమీద చిలకరించాడు పోలీస్ కానిస్టేబిల్. రెండు పాత్రల నీటితో అతని వంటిమీద గాయన్ని తుడిపించాడు.

పొరపాటున కూడా కనులు తెరవలేదు బాబూలాల్. తను తెలివిలోనే వున్న విషయాన్ని వాళ్ళకు తెలియనీయలేదు.

"ఏమయింది ఈ దొంగనాయాలికి? తెలివిలోనే వుండి నాటకాలు ఆడుతున్నాడా?" అంటూ చూపుడు వ్రేళ్ళతో అతని కనురెప్పల్ని పైకెత్తి పరిశీలించి చూశాడు కానిస్టేబిల్. ఆఖరి పాత్రను కూడా అతని తలమీద కుమ్మరించమని సైగ చేస్తూ జాగ్రత్తగా విన్నాడు గుండె చప్పుళ్ళని.

ఆ పైన నాటకాన్ని కొనసాగించటం ప్రమాదకరమని గ్రహించాడు బాబూలాల్.

కనులనయితే గట్టిగా మూసుకోవచ్చుగాని, పండాల్ మెయిల్‌లా పరిగెత్తుతున్న గుండె చప్పుళ్ళని కనిపెట్టడం అసాధ్యం గదా!

ఆఖరి పాత్రలోని నీరు తలమీద పడగానే చుట్టూ చేరి చిత్రంగా చూస్తున్న వారి గుండెలు జలదరించేటట్లు వికృత శబ్దాలు రెండింటిని వెలువరించి, తలను కాస్తంత కదిలించాడతను.

"దాహం..దాహం..." నాలుకతో పెదవుల్ని తడుపుకుంటూ పలవరించాడు.

ప్రాణాలు పోగొట్టుకోబోతున్న పేషెంట్‌ని తన ప్రాణాలకు తెగించి కాపాడిన డాక్టర్‌లా ఫోజుపెట్టి సగర్వంగా నవ్వాడు పోలీస్ కానిస్టేబిల్.

"తాగటానికి నీళ్ళు తెచ్చి ఇవ్వండి...." అని మరోసారి జనాన్ని కమాండ్ చేస్తూ బాబూలాల్ మీదికి వంగి అతని దుస్తులన్నిటినీ గాలించాడు.

పైజామా జేబులో కనిపించిందతనికి బాబూలాల్ దొంగిలించుకు వచ్చిన మనీ పర్స్.

జరుగుతున్నదేమిటో అక్కడివారికి అర్థమయ్యేలోపుగా, దాన్ని తన జేబులో పెట్టుకొని వెనక్కి జరిగాడు అతను.

"దెబ్బలు కాస్తంత బలంగా తగిలినట్లు కనిపిస్తోంది... తాగటానికి నీళ్ళిచ్చిన తరువాత ఏదైనా రిక్షాని పిలిచి హాస్పిటల్‌కి తీసుకుపోండి. ఆలస్యం చేస్తే ఇంకోసారి కోమాలోకి వెళ్ళిపోతాడు...." అంటూ రెండు క్షణాలపాటు బాబూలాల్ వంక చూసినట్లే చూసి మెయిన్ రోడ్డుమీదికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు అక్కడ వున్న జనం.

"పారిపోతున్న దొంగని పట్టుకోవటంలో సాయపడదామని వచ్చాం గాని, పడిపోయిన దొంగని వెంటబెట్టుకొని ఆసుపత్రుల చుట్టూ తిరగటానికి కాదు, కొట్టు కొట్టమని అందర్నీ రెచ్చగొట్టి తన దారిన తను వెళ్ళిపోతున్న ఆ కానిస్టేబిల్

గారినే తీసుకుపొమ్మనండి ఆసుపత్రికి. మాకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు" అంటూ అప్పటికప్పుడు తమ దారిన తాము వెళ్ళిపోయారు సగం మంది.

"జరుగుతున్నదేమిటో చూడటానికి వచ్చిన వాళ్ళమే గాని, దొంగను పట్టుకోవటానికి వచ్చిన వాళ్ళం కాదు మేము. చోటు పాటు చూసుకోకుండా కొట్టిన వాళ్ళు ఎవరో వాళ్ళే చూసుకోవాలి గాని, మాకెందుకీ తగలాటం?" అంటూ వారిని అనుసరించారు మిగిలిన వారిలో మూడొంతుల మంది.

అర్జంట్ పనులేవో అప్పుడే జ్ఞాపకం వచ్చినట్లు హడావుడిగా అవతలికి వెళ్ళిపోయారు ఆ మిగిలిన ఒక వంతులో కొంతమంది. బాబూలాల్ దాహం తీర్చటం కోసం తీసుకువచ్చిన పాత్రల్ని వాపస్ చేసే మిషమీద దూరంగా పోయి మాయం అయినారు ఆఖరికి మిగిలిపోయినవారు.

తను వంటరిగా పడివున్నట్లు అర్థం అయిన అయిదు నిమిషాలకు మెల్లిగా కనులు తెరిచాడు బాబూలాల్.

కత్తిపెట్టి చీరినట్లు పోటెత్తిపోతున్న ఎడమ పాదాన్ని పలుగులు పెట్టి పొడిచినట్లు విపరీతమైన బాధను కలుగచేస్తున్న ప్రక్కటెముకల్ని చేతులతో వత్తుకుంటూ లేచి నిలబడటానికి ప్రయత్నించాడు.

గిర్రున తిరిగింది పాదాల ముందున్న ప్రపంచం. నిజంగానే తప్పిపోయింది స్పృహ.

పోలీసులే పట్టించుకోని ఆ మనిషిని గురించి తాము పట్టించుకుంటే లేనిపోని తలనొప్పులు ఎదురుకావచ్చునే భయంతో కాబోలు – మొదలు నరికిన

చెట్టులా విరుచుకుపడిపోయిన అతన్ని గురించి అసలు పట్టించుకోలేదు ఆ చుట్టుపట్ల నివశించే ప్రజలు.

చీకటి పడిన తరువాత చాలాసేపటికి తానే తెలివి తెచ్చుకొని లేచి కూర్చున్నాడు బాబూలాల్. భయంకరమైన స్థాయికి చేరుకున్న బాధలన్నిటినీ బలవంతంగా బిగపట్టుకొని, ఇంకోసారి క్రింద పడిపోకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ మెయిన్ రోడ్డు వైపు అడుగులు వేశాడు.

2

"ఈ ప్రపంచంలో ఎందరో మూర్ఖులను చూశాను గాని, నీ వంటి మూర్ఖ శిఖామణిని యింతవరకూ చూడలేదు."

ఉదయం పదకొండు గంటల సమయంలో ఎడమ పాదాన్ని ఎత్తెత్తి వేస్తూ హాస్పిటల్‌కి వచ్చిన బాబూలాల్‌తో కోపంగా అన్నాడు డాక్టర్ వైకుంఠం.

గాయం అయిన వెంటనే సరైన చికిత్స చేయించుకోకపోవటం వల్ల ఎబ్ నార్మల్ సైజుకు చేరుకున్నది బాబూలాల్ ఎడమ పాదం. ప్రక్కటెముకల మీద పడిన దెబ్బల మూలకంగా వళ్ళు వేడెక్కి జ్వరం వచ్చేసింది.

"వయసులో ఉండగా పొట్టతిప్పల కోసం ఏదో ఒక పాడు పని చేయటంలో ఎంతో కొంత అర్థం వుంది. వయస్సు మీరి వృద్ధాప్యంలోకి అడుగుపెడుతున్నప్పుడు కూడా బుద్ధి మారకపోతే యిటువంటి యిబ్బందులే ఎదురౌతాయి" పాదం మీది గాయాన్ని శుభ్రం చేసి కట్టుకడుతూ మరోసారి నోటికి వచ్చినట్లు తిట్టిపోశాడు డాక్టర్ సాబ్.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=1709

* * *

Read other books of Madhu Baabu @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&name=Madhu+babu&id=20